

3. évközi vasárnap 2013.

Bevezetés

A hívő ember számára a szentmise megszokott és fontos eseménye a szentírási szövegek felolvasása és magyarázata. És ebben, nem is gondolnánk, hogy a liturgia ősi zsinagógai szokást követ. Mert lényegében ugyanígy olvasták fel a szentírási részleteket a hívő közösségekben 2500 évvel ezelőtt is a zsidó nép zsinagógaiban. Első alkalommal, az első olvasmányban említett fogság után, a Nehemiás és Ezdrás által egy könyvbe, a Tórába összegyűjtött szentkönyvből.

Érdekes, hogy Lukács is, aki nemcsak kiváló orvos, hanem következő és felelős történetíró is volt. Ezdráshoz és Nehemiáshoz hasonló tevékenységet folytatott evangéliumának megírása előtt, hogy meggyőződjön olvasója, mi is, szavai igaz voltáról. Szavainak állva hallgatása tiszteletet ébreszt bennünk. És a tiszteleten túl, azok megvalósítását is?

Kirié litánia

Urunk! Bocsásd meg nekünk, hogy míg tudósok százezrei mélyednek el a Szentírás tanulmányozásában, addig mi nem olvasunk semmiféle Bibliával kapcsolatos tanulmányt. Uram irgalmazz!

Urunk! Bocsásd meg, hogy magát a Szentírást nem elmélyülten olvassuk. Krisztus kegyelmezz!

Urunk! Bocsásd meg, hogy a nekünk szóló szavaidat sem váltjuk tettekké. Uram Irgalmazz!

Evangélium után

A Szentírást ismerők, úgy tekintik Izaiás prófétát, mint ötödik

evangélistát. Izaiás volt ugyanis a várakozók, a reménykedve várakozók prófétája. Ő jövendöl arról a háttartalan irgalomból táplálkozó segítségről, amelyet Isten felkentje fog népének hozni.

Ma figyelmünk, erre a próféta által jövendölt, a názáreti zsinagógában szentírást olvasó és magyarázó Jézus személyére és tanítására összpontosul.

Izaiás könyvének az a részlete, amelyet Jézus olvasott fel, az egyik kulcsfontosságú szövege az Ószövetségnek. Ebben Izaiás próféta az eljövendő Megváltóról jövendöl. Személyéről, tanításáról nagyon fontos dolgokat közöl. Az Úr lelke tölti be, tanítása örömhír lesz elsősorban a szegényeknek és a megtört szívűeknek. Szabadulást hoz azoknak, akik a bűnrabságában élnek és világosságot gyűjt a hitelenség sötétségében.

Miután Jézus felolvasta Izaiás próféta jövendölését, összetekerte az Írást, visszaadta a szolgának és leült. Minden szem rászegeződött. Híre már eljutott ide is. Hallottak róla, s csodálattal beszéltek róla azok, akik hallgatták őt. Szavai most mégis megdöbbenést váltottak ki belőlük. Magára vonatkoztatta Izaiás jövendölését e mondatával: "Ma beteljesedett az Írás, amit az imént hallottatok." Ezzel tehát azt állította, hogy Ő az Úr felkentje, a Messiás, akit népe várt, aki által Isten üdvösséget ad népének.

Beszéde hallatára a legtöbb zsidó, ha kissé evilági módon is, de az imént említett messiási idők paradicsomszerű országára gondolt. En-

nek előképére, az ötvenévenként ismétlődő Úr esztendejére, amikor mindenki visszakapja elveszített szabadságát és vagyonát. Mindenkinek elengedik az adósságát. A betegek meggyógyulnak, a süketek hallókká, a némák beszélőkké, a vakok látókká s a bénák járókká lesznek. Szociális igazságosság és egyenlőség teremődik meg a választott nép életében.

Jézussal valóban elkezdődött ez a messiási kor. De nem földies, politikai értelmezésben, hanem üdvörtörténetiben. A Messiás által ad Isten ugyanis látást, szabadulást a testi és lelki vakságból, szabadulást a szegénységből és szolgaságból, szabadulást a bűnből.

Jézus beszéde ugyanis nem halt el a názáreti zsinagógában. A názáreti zsinagógában elhangzott szavai ma is élnek, s ma hozzánk szólnak, a testi-lelki ínséget szenvedő szegényekhez.

A testi ínséget szenvedőkhöz. Oh, mennyi van belőlük e világban, mennyi hazánkban is, de még inkább a távol keleti országokban! Mennyi az utcán, aluljárókban, fatákolmányokban, bádognyuhókban, élő nyomorgó.

S oh, mennyi a lelki ínséget szenvedő! A hitetlenség sötétjében élő! Oh, mennyi a bűn rabságában sínylő! Mennyi a szenvedélybeteg!

Hozzájuk és hozzánk szólnak ma Krisztus szavai! Esendő és gyarló emberekhez, akik sokféleképpen kerestünk már gyógyírt sebeinkre, babonákban és jóslatokban, bölcs könyvekben és csodálatos műszaki

teljesítményekben, okos törvényekben és egymástól kicsikart szerződésekben.

A Názáreti Jézus célja ma is az, mi földi életében volt: lelket önteni az emberekbe, a kétségbeesettekbe, a küszködőkbe, mindenkibe, akárki is legyen, akárhányan is legyenek, akármilyen lelki állapotban is éljenek.

Ez az igehirdetés, ez a prédikáció célja ma is! Bekötözni a megtört szíveket... Nincs nagyobb sérülés, mint egy megtört szív. Egy eltört láb kb. 6 hét alatt meggyógyul, egy megtört szív sokkal hosszabban.

Prédikálni azonban nemcsak szószékről, templomban lehet. A II. Vatikáni zsinat tanítása szerint szószékké válhat a családi otthon, az iskolai katedra, a munkahely, de a rádió és a televízió is. Mindenütt lehet és kell is hirdetni az örömhírt! Jó tanácsot adni, a jó ügyről beszélni, Isten igéjét hirdetni hiteles keresztény étellel, lelket önteni az emberekbe, a kétségbeesettekbe, s vigasztalni a szomorúakat.

Akiknek lelkében visszhangra találtak ma Jézus szavai, azok követik is példáját. S minden tőlük telhetőt megtesznek azért, hogy kevesebb legyen a testi - lelki nyomor e világban, - hazánkban is -, hogy megszűnjön a mélypessimizmus, az állandó panaszkodás, a panaszkodásra történő rálicitálás, és több legyen a bizakodás, több legyen az öröm az elért eredmények láttán, minden magyar szívében.

Ámen.

F. F.